

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1020/2019
15.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против туженог "ББ" ДОО ..., кога заступа Бранко Димић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2446/18 од 12.12.2018. године, у седници одржаној 15.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2446/18 од 12.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 528/16 од 11.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено као незаконито решење од 01.09.2015. године о отказу уговора о раду од 01.06.2010. године и обавезан тужени да је врати на рад у року од осам дана од достављања преписа пресуде. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у којем је тужиља тражила да се обавезе тужени да је распореди на послове које је обављала у време доношења оспореног решења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиљи 120.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана ступања својства извршности пресуде, па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужиља да накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2446/18 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова насталих у другостепеном поступку.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нема ни повреде из члана 374. став 1. тачка 8. ЗПП на коју се у ревизији указује јер је чињенично стање оно које је утврђено првостепеном пресудом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на пословима ..., према уговору о раду од 01.06.2010. године. Тужени је донео решење 01.09.2015. године о отказу уговора о раду тужили због престанка потребе за њеним радом, те да јој радни однос престаје са даном 02.09.2015. године, на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. У уводу наведеног решења наведено је да га је донео директор друштва, односно тужени. На месту означеном "директор друштва" решење је потписала "за директора" туженог ВВ, менаџер ... према овлашћењу број 899 од 24.08.2015. године којим је директор туженог овластио: "да може у име и рачун друштва у одсуству директора друштва у периоду од 29.08. до 18.09.2015. године, укључујући и те датуме у оквиру пословних делатности друштва да предузима меничне обавезе и обавезе јемства, закључује и потписује уговор о зајму и кредиту, одлуке о залагању и задужењу, као и сву пратећу документацију, закључује правне послове и предузима правне радње у вези са стицањем, отуђењем или оптерећењем непокретности и удела и акција које друштво поседује и у другим правним лицима, као и да потписује сву неопходну документацију везано за редовно и уобичајено пословање друштва, као и друге правне и пословне акте из области дужничко-поверилачких односа који имају за циљ настанак или реализацију права и обавеза друштва". Потпис на решењу о отказу уговора о раду не одговара уводу решења јер је утврђено да је директор туженог у време доношења решења био ГГ, а оспорено решење уместо директора потписала менаџер ... ВВ.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су поништили решење о отказу и обавезали туженог да тужилу врати на рад.

Становиште нижестепених суда је правилно.

Према члану 192. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о раду о правима, обавезама и одговорностима из радног односа одлучује у правном лицу надлежни орган код послодавца односно лице утврђено законом или општим актом послодавца или лице које они овласте. Овлашћење из става 1. овог члана даје се у писаном облику.

У конкретном случају, из садржине овлашћења ВВ произлази да она није имала овлашћење да одлучује о правима, обавезама и одговорностима из радног односа у смислу цитиране законске одредбе. Због тога су нижестепени судови правилно

усвојили захтев тужиље и поништили овако донето решење. Правна последица поништаја решења о отказу је реинтеграција тужиље (члан 191. став 1. Закона о раду).

Нису основани ни ревизијски наводи да је суд погрешно протумачио садржину овлашћења ВВ. Наиме, према Закону о раду, да би лице које мења директора било овлашћено да одлучује о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, мора бити за то овлашћено управо на тако дефинисан начин, чега у конкретном случају нема. С тим у вези нису основани ни ревизијски наводи да је отказивање уговора о раду везано за редовно и уобичајено пословање друштва.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић